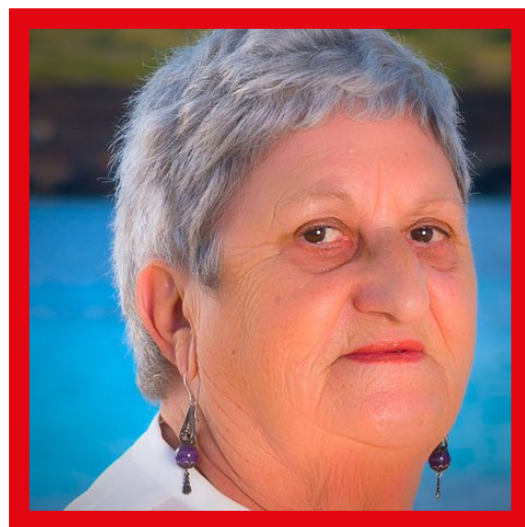

Memòria de dones

PSIB
PSOE /

Pilar Ferrero Torres

Agrupació Socialista de Sant Josep de sa Talaia

Neix el 12 de maig de 1942. Va començar a fer feina amb 12 anys i, des de molt jove, es va implicar directament en moviments socials en defensa de la classe obrera i les persones més desfavorides. Va ser militant de la Juventud Obrera Católica i l'any 1972 va participar de la creació de l'associació Mujeres de Valladolid, entitat que va donar suport a les persones que participaven en vagues i als estudiants que recolzaren el tancament de la Universitat de Valladolid per protestes contra el règim franquista. Una vegada mort el dictador va començar el contacte directe amb forces polítiques. Arran d'implicar-se en campanyes per promoure la planificació familiar, va estar pròxima al Partit dels Treballadors, així com en el moviment de les Associacions de Pares d'Alumnes.

L'any 1978, el seu company s'afilia al Partido Socialista Obrero Español, i posteriorment es trasllada a viure a Laguna de Duero, on va conèixer al secretari general de l'Agrupació, que li va proposar afiliar-se, passa que va donar l'any 1980. Es va implicar directament en els assumptes educatius i de participació ciutadana. Després de la victòria electoral de l'any 1982, el partit li va demanar encapçalar la llista municipal, amb la que es va convertir en alcaldessa de Laguna de Duero en 1983, a una Corporació conformada totalment per homes. L'any 1987 va deixar l'etapa de política municipal i amb 46 anys va aprovar l'accés a la universitat i va cursar la carrera de Treball Social, que va treure amb molt d'esforç en tres anys. Va exercir la professió a Valladolid durant un any, als serveis socials municipals, fins que un govern del Partit Popular la va acomiadar de manera immediata en arribar al poder per una moció de censura, fets que va denunciar públicament. L'any 1985 es va convertir en secretària d'Igualtat a l'executiva provincial del PSOE de Valladolid i l'any 1995 va ser escollida procuradora de les Corts de Castella i Lleó, on va ser portaveu socialista en matèria d'Igualtat. Va compatibilitzar aquesta tasca amb la seua pròpia formació com a especialista de l'INEM, treballant posteriorment com a formadora en escoles taller d'ajuda a domicili.

Per raons personals i familiars, l'any 2002 va decidir desplaçar a Eivissa la seva residència, on ja vivia una de les seves filles. Va contactar immediatament amb la Federació Socialista d'Eivissa per posar-se a la seva disposició i implicar-se en la vida del partit. A través d'un programa del SOIB va començar a treballar com a treballadora social a Creu Roja. L'any 2005 va impulsar, a un Congrés de la Federació Socialista d'Eivissa, la creació de l'associació Dones Progressistes, amb l'objectiu de promoure l'associacionisme entre les dones, promoure la igualtat i denunciar la violència contra les dones.

L'any 2007 va anar en llistes a l'Ajuntament de Sant Josep, on va ser durant quatre anys regidora d'Igualtat i Serveis Socials, decidint en acabar la legislatura que havia acabat la seva etapa d'assumir responsabilitats públiques. L'any 2015 va rebre el premi 8 de març que atorga anualment Dones Progressistes, en reconeixement a tota una vida dedicada a promoure la igualtat. L'any 2020 va ser guardonada amb el premi Menina que atorga la Delegació del Govern per a la Lluita Contra la Violència de Gènere a les persones que s'han destacat en la seva lluita contra les violències masclistes o en el procés d'atenció, assistència i recuperació de les víctimes.